

послѣдно врѣме намѣрихъ въ околността на с. Куемджий (Ямболска ок.) кремъчни жили съ врастната червена руда. По тѣзи мѣста се намиратъ нѣколко едноврѣменни трапица, които сѫ служили за търсение на рудата. Присѫтствието на мѣдни руди се познава вече по зелената корица (малахитъ), която покрива камънитъ.

Малахитътъ, който има прѣкрасенъ зеленъ цвѣтъ, не е друго нищо, освѣнъ въгливио-мѣдна соль. Малахита прилича въ всичко на зеленката (мѣденка). Когато оставимъ мѣдъ на въздуха покрива се отъ дѣйствието на въглитивът окисъ, който се намира въ въздуха, съ една зелена корица (зеленяска). Махалитътъ се употреблява за добиване мѣдъ и за приготовление различни украшения, като напр. за правене вази, сѫдове и пр. Въ нѣкои Петербургски черкви ще видите малахитени своди. Най-богатото мѣсто, гдѣто се намира малахитътъ е Ураль.

Отъ тѣзи руди се придобива много лесно чиста мѣдъ по този начинъ: разчукватъ се на дребно, смѣсятъ се съ вѫглища и присади и се нагревватъ въ пещта.

Една отъ най-полезнитѣ и най-распространенитѣ мѣдни руди е халкопиритътъ. Почти всичкитѣ мѣдни издѣлия сѫ направени отъ мѣдъта, придобита отъ тази руда.

Въ халкопиритътъ мѣдъта е съединена съ сѣрата и желѣзото. По тази причина и добиванието на мѣдъта отъ него е по-трудно. Халкопиритътъ по свойтъ желтъ цвѣтъ прилича на пиритътъ. Можеме обаче да ги распознайме по този начинъ че ако удраме пиритътъ съ стомана (чиликъ), той пуша искри, иъ халкопиритътъ, по причина на своята мягкость, не пуша искри.

Придобиванието на мѣдъта отъ халкопиритътъ е сложно. Най-напрѣдъ халкопиритътъ се счука на ситно и се пръжи на огънътъ. По този начинъ сѣрата се отстранява, особено отъ желѣзото. Желѣзният окисъ, който се по този начинъ образува, се отстранява като сгуря. Пръжението се продължава, докѣ се отстрани въвсѣмъ желѣзото. Остатькътъ въ съждътъ се смѣсва съ вѫглища и се гори. Придобитата черна мѣдъ се прѣварява докѣ се измѣни въ ковка мѣдъ.

Въ послѣдно врѣме природоиспитателната сбирка при обл. р. гимназия въ Сливенъ, се снабди съ халкопиритъ, на-